

пробігають текст, схоплюючи його загальний зміст, відшукуючи адекватну інтонацію (II режим читання вголос). Потім читання про себе починає «пробиватися» як самостійна діяльність спочатку невеликим обсягом, а потім розширюючись від курсу до курсу.

Щоб долучити студентів до читання, необхідно, по-перше, стимулювати мотивацію читання, по-друге, забезпечити успішність його перебігу за допомогою відповідних завдань і вправ. Ці моменти взаємозалежні і взаємозумовлені. Для розвитку мотивації читання виняткову роль відіграє якість текстів. Багато методистів вважають, що текст набуває для студента сенс, коли він може встановити певне співвідношення між своїм життєвим досвідом і змістом цього тексту.

Оволодіння технологією читання здійснюється в результаті виконання передтекстових, текстових і післятекстових завдань.

Передтекстові завдання спрямовані на моделювання фонових знань, необхідних і достатніх для рецепції конкретного тексту, на усунення смислових і мовних труднощів його розуміння і одночасно на формування навичок і вмінь читання вироблення «стратегії розуміння». У них враховуються лексико-граматичні, структурно-смислові, мовностилістичні і лінгвокраїнознавчі особливості читання тексту.

У текстових завданнях студентам пропонуються комунікативні установки, в яких містяться вказівки на вид читання, швидкість і необхідність вирішення певних пізнавально-комунікативних завдань у процесі читання.

Крім цього, студенти виконують низку вправ з текстом, що забезпечують формування навичок і вмінь з конкретного виду читання.

Післятекстові завдання призначені для перевірки розуміння прочитаного, для контролю за ступенем сформованості умінь читання та можливого використання отриманої інформації в майбутній професійній діяльності.

У завданнях до текстів про себе відбивається також їх мовна складність. Під час навчання читання студентам подаються тексти як зі знятими, так і з незнятими труднощами, при цьому головним залишається вирішення смислових завдань.

У цій статті ми зробили спробу проаналізувати теоретичні основи методів навчання читання на початковому етапі вивчення української мови як іноземної, а саме щодо різних видів читання; функції, які виконує читання та шляхи навчання читання. Так само ми розглянули систему вправ, які можуть бути використані при формуванні навичок читання на початковому етапі. Вправи поділяються на дотекстові, текстові та післятекстові.

Із дослідження можна підкреслити, що на початковому етапі переважає читання вголос, але воно є засобом навчання читання про себе. Залучення до читання про себе починається вже на початковому етапі, будучи підлеглою формою читання вголос. Крім того, на початковому етапі з усіх видів читання найчастіше використовується ознайомлювальне читання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Выготский Л. С. Педагогическая психология / Л. С. Выготский; Под ред. В. В. Давыдова. – М. : Педагогика, 1991. – 480с.
2. Гальскова Н. Д. Теория обучения иностранным языкам. Лингводидактика и методика / Н. Д. Гальскова, Н. И. Гез. – М., 2005.
3. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах: [підручник для студ. вищ. закл. освіти] / Керівник авт. колективу С. Ю. Ніколаєва. – К. : Ленвіт, 1999. – 320 с.
4. Соловова Е. Н. Методика обучения иностранным языкам. Базовый курс лекций: [пособие для студ. пед. вузов и учителей] / Елена Николаевна. Соловова. – М. : Просвещение, 2002. – 239 с.
5. Тарнопольский О. Б. Методика навчання іншомовної мовленнєвої діяльності у вищому мовному закладі освіти : навчальний посібник для студ. вищ. навч. закладів, які навч. за напр. "Філологія" / О. Б. Тарнопольський. – К. : Інкос, 2006. – 248 с.

УДК 316.776

**Касьянова Л. С. старший викладач,
Овчіннікова О. І. старший викладач,
кафедра іноземних мов ФЕФ
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»**

ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНОЇ ДИСКУРСИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У СПЕЦІАЛІСТІВ В ГАЛУЗІ ЕКОНОМІКИ

Автори звертаються до проблеми формування професійно орієнтованої дискурсивної компетенції у студентів економічних спеціальностей. Проблематика процесу формування міжкультурної комунікативно-професійної компетенції висвітлена в ракурсі навчання іноземної мови. Автори пропонують розглядати іншомовну професійно орієнтовану компетенцію як найважливіше завдання підготовки фахівців у галузі економіки.

Ключові слова: спеціальна мова; іншомовна професійно орієнтована компетенція; дискурсивна

компетенція; комунікативна компетенція; міжкультурна комунікація.

Касьянова Л. С., Овчинникова Е. И. Формирование иноязычной профессионально ориентированной дискурсивной компетенции у специалистов в области экономики. Авторы обращаются к проблеме формирования профессионально ориентированной дискурсивной компетенции у студентов экономических специальностей. Проблематика процесса формирования межкультурной коммуникативно-профессиональной компетенции освещена в ракурсе обучения иностранному языку. Авторы предлагают рассматривать иноязычную профессионально ориентированную компетенцию как важнейшую задачу подготовки специалистов в области экономики.

Ключевые слова: специальный язык; иноязычная профессионально ориентированная компетенция; дискурсивная компетенция; коммуникативная компетенция; межкультурная коммуникация.

Kasyanova L. S., Ovchinnikova O. I. Forming vocational discourse competence of students specializing in economics. The article deals with the problem of developing vocational discourse competence of students specializing in economics. The process of developing intercultural communicative vocational competence is shown in the context of foreign language teaching process. The authors suggest that a foreign language vocational competence should be regarded as a major task of present-day vocational training of students of economics.

Key words: vocabulary for specific purposes; foreign language vocational competence; discourse competence; communicative competence; intercultural communication.

Сучасні реалії – інтеграція в європейський освітній простір після приєднання до Болонської угоди і задоволення потреби в кадрах на українському ринку – наполегливо вимагають пошуку шляхів підвищення якості наданої освіти і висувають перед українськими ВНЗ низку нових завдань: підготувати висококласних фахівців у галузі економіки, які володіють однією / двома іноземними мовами. Причому очевидно, що колись звичне володіння мовою на рівні «читання літератури економічного напрямку зі словником» уже давно застаріло. Навпаки, мовна підготовка сучасного фахівця економічного профілю має відповідати високим вимогам сьогодення. До таких вимог можуть належати:

- а) наявність фундаментальних знань у професійній сфері;
- б) здатність до формування, створення і формулювання своїх економічних думок за допомогою іноземної мови;
- в) вміння працювати із зарубіжною пресою, монографіями, науковими статтями зарубіжних учених і фахівців; з інформацією, розміщеною на інтернет-сайтах;
- г) здійснення професійних контактів із зарубіжними партнерами, тобто грамотне ведення ділового спілкування та координування міжнародних зв'язків у своїй галузі;
- д) використання у своїй роботі професійного та культурного досвіду.

Безумовно, усе це можливо лише за тієї умови, що рівень практичного володіння іноземною мовою майбутнього економіста сягатиме досить високого рівня.

Сьогодні багато українських ВНЗ реалізують навчальні плани, які включають дисципліни, спрямовані на забезпечення збалансованої професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі економіки та іноземних мов. Причому в освітньому стандарті багатьох престижних ВНЗ саме професійно орієнтоване навчання іноземній мові визнається пріоритетним напрямом в освіті, бо не лишилося жодних сумнівів у доцільності розширення й поглиблення лінгвістичної підготовки економістів. Слушність наведених аргументів на користь реалізації професійно орієнтованого мовного спілкування, що відповідає прагматичним прагненням українських студентів, на наш погляд, також не вимагає будь-яких доказів. Такий прагматизм визначається широкими перспективами і можливостями навчатися, проходити практику та стажування і, нарешті, працевлаштуватися за кордоном або в престижних представництвах іноземних фірм в Україні. Сьогодні підготовка у сфері професійного іншомовного спілкування не обмежується вивченням лише граматичних, лексичних, інтонаційних структур, засвоєнням сукупності мовних одиниць і правил їхнього вживання. Для досягнення найвищого результату як кінцевої мети навчання має виступати формування у майбутнього економіста іншомовної професійно орієнтованої дискурсивної компетенції, в основі якої лежить дискурс.

На думку багатьох дослідників, дискурсивна компетенція – здатність будувати цілісні, зв'язні та логічні висловлювання різних функціональних стилів у мовленні та письмовій мові на основі розуміння різних видів текстів при читанні й аудіюванні – у контексті навчання іншомовному професійному спілкуванню має першорядне значення [7; 8; 9; 10; 11; 12; 13]. Спираючись на основні положення формування дискурсивної компетенції, сформульовані Н. В. Елухіною [8, с. 9–13], перш ніж навчати дискурсу в цілому, необхідно вивчити особливості дискурсу конкретної спеціальності. Залежно від сфери діяльності й ситуації професійного спілкування важливо виділити стереотипний набір мовних дій, типові ситуації спілкування, характерні для представників конкретної професії, здійснити відбір типів дискурсів, відповідних цілям навчання в певному навчальному закладі. Н. В. Елухіна зазначає: «Дискурс є насамперед зразком реалізації певних комунікативних намірів у контексті конкретної комунікативної ситуації і стосовно певного партнера, представника іншої культури, вираженої усними в даній ситуації мовними та немовними засобами» [8, с. 9–13]. Використання дискурсу в навчальному процесі дозволяє познайомити учнів зі зразками мовної та немовної поведінки носіїв мови та культури в контексті певної комунікативної ситуації професійного спілкування.

Дискурсивна компетенція є одним з найважливіших компонентів професійної комунікативної компетенції фахівців будь-якого профілю [1; 2; 6]. У зв'язку з тим, що професійне спілкування – це єдність

письмового та усного мовлення, формування дискурсивної компетенції має відбуватися під час навчання різним видам мовленнєвої діяльності. Ми маємо навчити майбутніх економістів самостійно обирати лінгвістичні засоби залежно від типу висловлювання, створювати і сприймати дискурси, виходячи з комунікативної мети і ситуації професійного спілкування.

В освітньому процесі слід організувати поетапний перехід від академічної діяльності до навчально-професійної, а від неї – до реальної професійної діяльності. Це дозволить здійснити трансформацію від традиційного навчання лексичному і граматичному аспектам мови та читання літератури за фахом до навчання професійно орієнтованому іншомовному спілкуванню. Інакше кажучи, перейти до навчання професійному іншомовному дискурсу можна лише на основі знання загального іншомовного дискурсу.

Звідси випливає, що про сформованість професійно орієнтованої дискурсивної компетенції можна говорити лише тоді, коли студент здатний розуміти правила побудови спеціального дискурсу, вміє створювати цілісні, зв'язні та логічні професійно орієнтовані тексти, використовуючи різноманітні лінгвістичні засоби. На завершальному етапі навчання професійно орієнтованого усного та письмового спілкування в рамках нашої конкретної спеціальності передбачається, що майбутній економіст на основі отриманих знань здатний інтерпретувати і конструювати їх відповідно до комунікативної ситуації, вільно оперувати науково-понятійним апаратом спеціальності, розширювати науково-інформаційну базу за профілем спеціальності.

При навчанні іноземній мові фахівців у галузі економіки однією з основних цілей освітнього процесу стає формування основ професійно орієнтованої комунікативно-мовної компетенції особистості фахівця певного профілю, здатного реалізовувати професійно орієнтоване мовне спілкування в інформаційно-комунікативному та професійно-діловому середовищі. З цією метою виникає необхідність створення нових інтегрованих програм навчання на етапі «ВНЗ – виробництво» для переходу на щабель загальнопрофільного комунікативно-орієнтованого навчання з подальшим етапом професійно спрямованого навчання іноземній мові. Навчання іншомовній професійно орієнтованій дискурсивній компетенції, на наш погляд, має формуватися з урахуванням таких прагматичних намірів:

- 1) перспективи досягнення більшої конкурентоспроможності та подальшого успішного працевлаштування;
- 2) можливості розширення доступу до інформаційних ресурсів (друкованих та електронних) іноземною мовою;
- 3) підвищення соціального статусу за рахунок свого освітнього рівня щодо лінгвістики;
- 4) володіння іноземною мовою є ключем до професійного успіху сучасного фахівця;
- 5) посилення значущості лінгвістичної складової вищої освіти.

Крім того, одним з основних завдань при підготовці фахівців у сфері економіки є формування навичок міжкультурної комунікації в галузі професійної діяльності та підвищення рівня культури ділового спілкування [3; 4; 6]. З метою ефективного формування професійно орієнтованої дискурсивної компетенції в галузі економіки в процесі викладання іноземної мови перед педагогами стоїть завдання виявлення специфіки культури ділового спілкування економіста.

Головна особливість професійно орієнтованого дискурсу полягає в тому, що він є включеним у контекст професійної діяльності, реалізується в діловому спілкуванні і представляє такі мовні дії, як презентація матеріалу, письмовий або усний обмін інформацією, вираження думки, обговорення тощо. Для нього характерна специфічна лексика і термінологія. У кожному виді професійного дискурсу є характерні для нього стійкі поєднання, мовні зразки, так звані дискурсивні формули. В. І. Карасік до дискурсивних формул відносить своєрідні мовні звороти, властиві спілкуванню у відповідному соціальному інституті [9]. Професійно орієнтований дискурс – це складне утворення, що представляє собою цілеспрямовану мовну діяльність фахівця, яка характеризується спільністю знань комунікантів і стереотипністю ситуації спілкування, що протікає відповідно до прийнятих у певному професійному середовищі правил і стандартів, мотивом якої є виконання завдання для соціально значущого результату. Завданням професійного дискурсу є вирішення будь-яких ділових питань, обмін відомостями, фактами, з приводу яких комуніканти вступають у спілкування. Мета – встановлення умов співпраці, досягнення домовленості, вирішення професійних питань.

Навчання професійно орієнтованому дискурсу включає такі аспекти: по-перше, вивчення мови взаємодії, сприятливої адекватної орієнтації в задумах спілкування та реалізації фактичної потреби комунікантів, і, по-друге, професійно орієнтоване навчання цінностям і знанням та ідеям професійної інтелектуальної, соціокультурної сфер особистості, з яких походять учасники спілкування.

Очевидно, що для навчання професійно орієнтованому дискурсу необхідно оволодіти цілеспрямовано відібраним мовним матеріалом, визначеним набором типів дискурсів, у рамках актуальних для фахівця комунікативних ситуацій, з якими йому доведеться мати справу згодом, стереотипними мовними зразками, а також лінгвосоціологічними та культурологічними особливостями представників країни досліджуваної мови.

Значущість володіння професійно орієнтованим дискурсом виявляється також при його розгляді з позиції мовної особистості фахівця, формування якої надзвичайно важливе у світлі нових тенденцій у науці навчання іноземним мовам. Стосовно цілей і завдань профільно орієнтованої іншомовної освіти професійну мовну особистість визначають як «потенційну здатність комунікантів реалізувати обмін професійною інформацією іноземною мовою в усній і письмовій формах, самостійно здійснювати пошук, накопичення і розширення обсягу професійно вагомих знань у процесі природного (прямого та опосередкованого) спілкування з носіями мови» [10, с. 4]. Про рівень оволодіння професійно орієнтованим дискурсом свідчить

вміння студентів вибирати тип дискурсу, який відповідає конкретній ситуації спілкування, побудова дискурсу з урахуванням цієї ситуації спілкування, правильне вживання мовних формул і кліше, характерних і доречних у конкретній ситуації і, нарешті, досягнення комунікативної мети.

При підготовці фахівців у галузі економіки іншомовна професійно орієнтована дискурсивна компетенція включає такі обов'язкові компоненти:

- 1) конкретні сфери, ситуації і теми спілкування;
- 2) професійно орієнтовані тексти (професійна документація);
- 3) знання професійної термінології;
- 4) клішованість виразів.

Формування навичок іншомовної професійно орієнтованої дискурсивної компетенції у майбутніх фахівців у галузі економіки дещо відрізняється від подібних завдань щодо інших спеціальностей. На початковому етапі важко помітити суттєву різницю, бо в ситуаціях мовної взаємодії більшість учнів відчувають різного ступеню труднощі в породженні й сприйнятті висловлювань іноземною мовою.

Перш ніж розпочати формування в учнів професійно орієнтованої іншомовної дискурсивної компетенції просунутого рівня і розвивати здатності створювати контакти, пов'язані запитами, отриманням і аналізом професійно вагомої інформації, на початковому етапі доцільно навчити їх передусім породжувати й сприймати різні типи дискурсу. На завершальному етапі навчання випускник, що опанував спеціальність у галузі економіки, має не лише досить впевнено володіти іноземною мовою в цілому, а й уміти орієнтуватися в особливостях мовного впливу в своїй майбутній професії, володіти комплексними навичками ефективної комунікації, тобто використовувати іноземну мову в реальній комунікативній усній і письмовій ситуації.

Досягнення поставлених цілей, у свою чергу, неможливе без використання в навчальному процесі різних технологій, заснованих на принципах проблемності, інтерактивності, ситуативності: моделювання професійно-контекстних ситуацій, максимально пов'язаних із майбутньою професійно-практичною діяльністю студентів і проектною роботою.

У навчальному процесі, поряд із вивченням економічних дисциплін, найефективнішим засобом розвитку професійно орієнтованої дискурсивної компетенції поза мовним середовищем є занурення у віртуальний Інтернет-простір. Комп'ютерні програми та Інтернет необхідні для забезпечення функціональної комп'ютерної грамотності студентів, а також для можливості самостійного та дистанційного навчання [14], тобто з метою індивідуалізації процесу навчання. Ці програми особливо ефективні для розвитку письмової комунікації, що є зараз слабкою ланкою і вимагає додаткових заходів.

Отже, щоб домогтися певних успіхів у формуванні професійно орієнтованої дискурсивної компетенції у фахівців у галузі економіки необхідно впроваджувати новітні технології у процес навчання іноземним мовам з метою реалізації положень Болонської декларації [5], що передбачає:

- 1) розширення доступу до мережі Інтернет, яка є джерелом отримання, розвитку та оцінки знань і умінь;
- 2) підвищення рівня професійної компетенції майбутніх економістів;
- 3) підвищення рівня загальної культури.

До лінгвістичного аспекту компетенції будь-якого фахівця належать: знання термінів, професіоналізмів, загальноживаної лексики, кліше в контексті спеціальності, граматичних структур, уживаних у певному професійному контексті, а також володіння вміннями та навичками застосовувати ці знання в ситуаціях професійно спрямованого спілкування. Комунікативний аспект складають мовні вміння аудіювати, говорити, читати й писати іноземною мовою на теми за фахом. Інші компетенції визначаються залежно від профілю навчання, на підставі кваліфікаційних характеристик, що висуваються до студентів з тієї чи іншої спеціальності. Так, наприклад, при вивченні іноземної мови для студентів, які вивчають економіку, базовими компетенціями будуть інформаційна та комунікативно-інтерактивна компетенції.

Інформаційна компетенція – це здатність і вміння самостійно шукати, аналізувати, відбирати, обробляти і передавати необхідну інформацію за допомогою усних і письмових комунікативних інформаційних технологій. Комунікативно-інтерактивну компетенцію слід розуміти як інтеграцію комунікативної та інтерактивної компетенцій, тобто як сукупність взаємопов'язаних знань, навичок, умінь і узагальнених способів дій, необхідних для організації ефективних мовної і немовної взаємодій відповідно до стратегій і тактик комунікативної поведінки.

Однак на практиці можна помітити, що незнання правил поведінки та культури ділової розмови під час спілкування з іншомовними партнерами, несформованість у багатьох студентів професійно орієнтованої дискурсивної компетенції (як невід'ємної частини мовної комунікативної компетенції та обов'язкового компоненту професійної культури спеціаліста) через недостатню теоретичну і практичну розробленість питань формування компетенції фахівців певного профілю, призводять до ускладнень при встановленні комунікативних контактів у сфері професійного спілкування.

Поза всяким сумнівом, сучасні тенденції глобалізації зумовлюють особливу роль іноземних мов у навчальній і професійній діяльності фахівців [10]. Сьогодні володіння іншомовним професійно орієнтованим дискурсом є обов'язковим компонентом професійної підготовки сучасного фахівця у сфері економіки, бо допомагає краще пізнати світ, сприяє формуванню у студентів культури іншомовного спілкування, підвищує професійну компетентність і забезпечує особистісно-професійний і соціальний розвиток майбутніх фахівців.

Таким чином, можна дійти висновку про надзвичайну значущість професійно орієнтованої

дискурсивної компетенції для ефективного професійно орієнтованого іншомовного спілкування майбутніх економістів.

З метою успішного та ефективного формування професійно орієнтованої іншомовної компетенції студента в освітньому процесі слід не лише розвивати позитивну мотивацію учнів, а й застосовувати різні дискурсивні практики і створювати умови для подальшого успішного практичного застосування знань.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ананко Т. Р. Англомовний корпоративний дискурс: автореф. дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.04 "Германські мови" / Т. Р. Ананко. – Харків, 2007. – 20 с.
2. Баранова Н. А. Основы формирования дискурсивной компетенции студентов при обучении иноязычному профессионально ориентированному общению: дис. ... канд. пед. наук / Н. А. Баранова. – СПб., 2008. – 244 с.
3. Бацевич Ф. С. Основы коммуникативной лингвистики: [підручник] / Ф. С. Бацевич. – К. : Академія, 2004. – 344 с.
4. Гнезділова Я. В. Емоційність та емотивність сучасного англомовного дискурсу: структурний, семантичний і прагматичний аспекти: дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.04 "Германські мови" / Я. В. Гнезділова. – К., 2007. – 291 с.
5. Гураль С. К. Болонский процесс: роль дискурсивной компетенции в обучении иностранным языкам / С. К. Гураль., Е. А. Шатурная // Успехи современного естествознания. – 2008. – № 7. – С. 109–111.
6. Дискурс іноземномовної комунікації : [колективна монографія / під заг. ред. К. Я. Кусько]. – Львів, 2001. – 495 с.
7. Ежова Т. В. Педагогический дискурс и его проектирование / Т. В. Ежова // Интернет-журнал "Эйдос". – 2007 [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.eidos.ru/journal/2007/0930-5.htm>.
8. Елухина Н. В. Роль дискурса в межкультурной коммуникации и методике формирования дискурсивной компетенции / Н. В. Елухина // Иностранные языки в школе. – 2002. – № 3. – С. 9–13.
9. Карасик В. И. Языковой круг: личность, концепты, дискурс / В. И. Карасик. – Волгоград : Перемена, – 2002. – 477 с.
10. Крупченко А. Н. Становление профессиональной лингводидактики катеоретико-методологическая проблема в профессиональном образовании: автореф. дис. д-ра пед. наук / А. Н. Крупченко. – М., 2007. – 50 с.
11. Макаров М. Л. Основы теории дискурса / М. Л. Макаров – М. : Гнозис, 2003. – 280 с.
12. Почепцов Г. Г. Теорія комунікації / Г. Г. Почепцов. – К. : ВЦ "Київський університет", 1999. – С. 75–126.
13. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність : [монографія] / К. Серажим. – К., 2002. – 392 с.
14. Яроцкая Л. В. Концептуальные основы информационно-образовательного ресурса «Межкультурная профессиональная коммуникация» / Л. В. Яроцкая, О. И. Титкова, И. А. Смольяникова, И. И. Желнов // Интернет-журнал «Наукоеведение». – 2013. – № 2 (15). – С. 49. – URL: <http://naukovedenie.ru/PDF/42pvn213.pdf>
15. Brown G. Discourse Analysis / G. Brown, G. Yule. – Cambridge : Cambridge University Press, 1996. – 288 p.
16. Dijk van T. A. Introduction : The role of Discourse Analysis in Society / T. A. van Dijk // Handbook of Discourse Analysis. – 1985. – Vol. 4. – P. 1–8.

УДК 811.111:371.3

Мірошниченко Е. В.
Київський національний
лінгвістичний університет

МЕТОДОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ГОВОРІННІ І ПИСЬМІ СТУДЕНТІВ ЕКОНОМІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ НА ЗАСАДАХ ІНТЕГРАТИВНО-ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО ПІДХОДУ

У статті досліджуються методологічні передумови формування англомовної професійно орієнтованої компетентності в говорінні і письмі студентів економічних спеціальностей на засадах нового інтегративно-диференційованого підходу, що базується на ідеї взаємозв'язку і взаємодії інтеграції і диференціації як провідних тенденцій створення інноваційних технологій навчання.

Ключові слова: компетентність, професійний, інтеграція, диференціація, інтегративно-диференційований, підхід.

Мірошниченко Е. В. Методология формирования англоязычной профессионально ориентированной компетентности в говорении и письме студентов экономических специальностей на основе интегративно-дифференцированного подхода.

В статье исследуются методологические предпосылки формирования англоязычной профессионально ориентированной компетентности в говорении и письме студентов экономических специальностей на основе нового интегративно-дифференцированного подхода, базирующегося на идее взаимосвязи и взаимодействия интеграции и дифференциации как ведущих тенденций создания инновационных технологий обучения.

Ключевые слова: компетентность, профессиональный, интеграция, дифференциация, интегративно-дифференцированный, подход.

Miroshnychenko E. Methodological basis for the process of forming the English profession oriented competence of economic specialties students' speaking and writing based on integrative-differentiated approach. The article is focused on methodological basis for the process of forming the English profession oriented competence of economic specialties students' speaking and writing based on a new integrative-differentiated approach. Its main idea